

Nepravidelný občasník sdružení nezávislých kandidátů "Občané za spokojené bydlení"

Okurková sezóna

Přišlo léto, jako ostatně každoročně, leč stran počasí to tak až zas nevypadá. Jak pro koho. Faktem je, že je čas dovolených a pro dítky vytoužený čas prázdnin. Ty se ale nezadržitelně blíží ke svému konci.

V létě se toho obvykle tolik neděje, a tudíž není mnoho o čem psát. Proto již dávno získalo toto období od novinářů přívlastek okurková sezóna. Ne, neobávejte se, o sklizni či nakládání okurek psát nebudu.

Toto léto však, alespoň pro nás – OSB – tak bezvýznamné nebylo. Začalo to třetí stránkou červencových Novin Prahy 2, kde o sobě dal velmi hloupým a urážlivým způsobem vědět jeden z nadějných mladých a perspektivních socialistů, pan Setnička. Krátce na to se zastupitelům ozval další z této garnitury svou pozvánkou na „subotnik“, který se však konal již v pátek, a to v budově bývalé a nyní opět budoucí základní školy, kam se přestěhovala ZŠ Legerova. Ve výzvě pana Pecha nešlo nevidět staré svazácké praktiky.

Dalšími perlami přispělo i srpnové číslo radničních novin. Stačilo opět na straně tři číst titulky u vyjádření jednotlivých zastupitelů a což teprve obsah vyjádření některých. Nestojí to za komentář.

To však nebylo to nejpodstatnější. Pro nás, a snad to nebude nadnesené, že nejen pro nás, zastupitele a členy výboru OSB, bylo zásadní dění okolo prodeje domů do vlastnictví občanům, či chcete-li, privatizace. Tímto stěžejním tématem se měl zabývat Majetkový výbor Zastupitelstva městské části Praha 2 na svém zasedání 26. července. Informace z tohoto jednání vám přinášíme uvnitř čísla. Faktem je, že vše běží dál a jednání neskončila. Určitě nějaká jednání proběhnou i v tomto měsíci a vše by mělo vyvrcholit na mimořádném zasedání Zastupitelstva 13. září.

Pilně čerpejte energii, bude jí potřeba.

S přáním ještě krásné dovolené

Otto Hoffmann

Obsah:

Úvodník

Okurková sezóna
Otto Hoffmann 1

Zeleň Prahy 2 (3. část)
Otto Hoffmann 2

Radniční okénko

Z jednání Majetkového výboru ZMČ P2
MM, OH 4

Aktuální kauzy

Stanovisko TOP 09 P2 k prodeji obecních bytů TOP 09 5

Vyjádření OSB k stanovisku TOP 09
DK 5

Akce ODB

Naše anketa
MJ, PH 6

Veřejná diskuse s pejskaři na radnici Prahy 2

JŠ 6

V Praze je bláze a kdo je z Prahy, ten zná tahy ..., SIDI 7

O SoBáček

nepravidelný elektronický občasník

7/2011, srpen

Vydává Občané za spokojené bydlení o.s.

ICO: 226 81 337

www.privatizacepraha2.cz

info@privatizacepraha2.cz

P.O. BOX č. 80,

128 01 Praha 28

Předseda redakční rady:

Ing. Otto Hoffmann

Členové redakční rady:

Mgr. Petr Hejna, Ing.

Zdeněk Králíček,

Michaela Mazancová,

Ing. Dan Richter

osobacek@privatizacepraha2.cz

Uzávěrka tohoto čísla:

4.8.2011

Vyšlo: 11.8.2011

foto, Otto Hoffmann

Zeleň Prahy 2 (3. Část)

Pražský park **Folimanka** se rozkládá na pomezí Vinohrad, Nuslí a Nového Města, v prostoru mezi potokem Botičem, Novoměstskými hradbami a ulicí Bělehradskou v Nuselském údolí.

Folimanka poránu, foto Martin Jírovec

Podél potoka je park plochý, avšak směrem ke Karlovu strmě stoupá. Kamenné zídky ve svahu jsou pravděpodobně pozůstatkem zdejších vinic. Park svůj název dostal po již neexistující vinici, jejíž první majitel se jmenoval Jakub Foliman. První zmínka ve viničných knihách se objevuje roku 1353. Přibližně o 100 let později je v záznamech kromě vinice uváděn i meruňkový sad. Usedlost, která zde stávala v místech dnešních pahorků ve střední části parku, vznikla nejspíše v 18. století. Až k ní zasahovala velkolepá pouť pražských ševců svými atrakcemi, kolotoči a stánky, konající se tehdy v Nuselském údolí pravidelně každoročně vždy ve středu po Velikonocích. Spolek pro zřízení dětského ortopedického pavilonu v Praze usedlost i s pozemky roku 1918 koupil a chtěl ji za tímto účelem opravit. Tento plán se ovšem nikdy neuskutečnil, a tak byla usedlost v 60. letech 20. století zbořena. Nezůstaly po ní žádné stopy stejně jako po bývalém mlýnském náhonu a fotbalovém hřišti Nuselského SK, které zde bylo již před první světovou válkou. Přesné datum přestavby vinice na park není známo, ale z dobových fotografií zachycující Nuselské údolí na přelomu 20. a 30. let 20. století je patrné, že svahy jsou ještě ve větší míře holé, tedy "viničné". Současné parkové úpravy pocházejí přibližně z počátku 70. let 20. století, kdy zde byly vybudovány fontány a opravena dětská hřiště. Park prošel roku 2007 I. etapou rozsáhlé rekonstrukce, během níž byla upravena střední část parku s vybudováním

nových dětských pískovišť, atrakcí a hřišť. Nově zde byl také vystavěn správcovský domek poskytující návštěvníkům parku k zapůjčení sportovní náčiní a možnost občerstvení. Jméno Folimanka se objevuje ještě jednou, a to jako jméno moderní prosklené sportovní haly postavené v letech 1972 – 1976 podle návrhu architekta Jiřího Siegla, jež náleží sportovnímu klubu USK Praha.

V parku vedle domácích dřevin jako javorů a jasanů rostou ještě pozůstatky bývalé zahrady ovocné stromy, např. hrušně. Pestrou škálu stromů obohacují i jehličnany a keře. Park kromě flory zdobí také řada plastik a dvě fontány. Park přetíná ve zhruba čtyřicetimetrové výšce Nuselský most, dopravní tepna hlavního města.

Hřiště na Výtoni, foto Otto Hofmann

Výtoň je místo v bývalém pražském Podskalí, kde se ve 14. století vybíralo clo z připlaveného dřeva z horního toku Vltavy tzv. vytínáním jedné dvanáctiny klád z voru. Dodnes zde jako pozůstatek Podskalí stojí objekt, který v roce 1561 budovu zakoupilo Nové Město Pražské za účelem zřízení celnice. Tato stavba s pozdně gotickým jádrem vznikla počátkem 16. století. Její přízemí je zděné a patro roubené. To bylo obezděno až za doby Rudolfa II. V budově byla též plavecká hospoda U Koppů. V roce 1833 celní správa zanikla. Z počátku 20. století poházejí úvahy o vybudování muzea, které by se věnovalo životu v Podskalí. K prvním praktickým krokům vedoucím k jejich uskutečnění došlo v roce 1939, kdy budovu zakoupilo Muzeum hl. města Prahy. V roce 1947 zde byla otevřena první expozice. Kromě této budovy je zde malý park, který již není na původní úrovni břehu (jako celnice), ale na navážce. Roste zde 10 statných jasanů a jsou zde i platany, část původního trávníku má vysypa-

nou pískem a ve východní části parku je několikrát během posledních 10 let renovované dětské hřiště.

Nad ulicemi Neklanovou a Lumírovou až k vyšehradským hradbám je pás zeleně zvaný **Lumírový sady**. Jeho součástí, která však mnoho místa nezabírá je dětské hřiště vhodné i pro nejmenší děti.

Na Vyšehradě, foto Martin Jírovec

Praha se jako jedno z mála měst může kromě své světově proslulé dominanty, Pražského hradu, pyšnit ještě druhým hradem, s kterým jsou pevně svázány dějiny města – **Vyšehradem**. Příběh Vyšehradu se táhne až do pradávných, dnes již zapomenutých časů české historie a je nesmírně pestrý – velkolepý i tragický, monumentální i smutný. Okolnosti původu a nejstarší historie Vyšehradu se ztrácejí na úsvitu dějin. Zdá se, že již někdy v 9. století Vyšehrad býval opevněným pohraničním hradištěm kmene Zličanů. Od poloviny 11. století se pak staroslovanské valové hradiště s roubenými budovami začalo měnit v románský kamenný hrad s patrovým zděným palácem, dvěma bazilikami a dalšími zděnými domy a kostely. Nejstarší zděnou stavbou, asi z 10. století, je zbytek kostela zjištěný archeologickým výzkumem pod románskou bazilikou sv. Vavřince v předhradí. Koncem 11. a ve 12. století už bychom našli na Vyšehradě řadu kamenných staveb: především knížecí a později královský palác a rotundu sv. Jana Evangelisty, vysvěcenou údajně samotným sv. Vojtěchem. V této době zažíval Vyšehrad jako sídlo panovníka svou nejslavnější éru. Stal se rezidencí knížete Vratislava II., prvního českého krále (pod jménem Vratislav I.), který opustil Pražský hrad kvůli sporům se svým bratrem Jaromírem. Vratislav na Vyšehradě rozvinul rozsáhlou stavební činnost včetně výstavby původní baziliky sv. Petra a Pavla a roku 1070 při ní založil

Vyšehrad, foto Otto Hoffmann

vyšehradskou kapitolu, sbor kanovníků, vyjmutou z pravomoci biskupa a podřízenou přímo papeži (tuto nezávislost si kapitula podržela až do roku 1763). Z jeho éry pochází i nejvzácnější vyšehradská písemná památka Vyšehradský kodex (korunovační). Nového rozkvětu se dočkal Vyšehrad za vlády Karla IV. Císař Karel měl velký smysl pro historii a živě se hlásil k tradicím přemyslovského rodu, z něhož po matce pocházel. V souvislosti se založením Nového Města zpevnil panovník opevnění Vyšehradu a zapojil jej do městských hradeb. Vnější část hradu dostala nové hradby se čtverhrannými věžemi. Karel tu také dal vystavět rozsáhlý palác a zásadně přestavěl kostel sv. Petra a Pavla. Na akropoli byly nejméně čtyři velké palácové stavby, zdejší dominantu pak tvořila mohutná čtverhranná věž Neklanka. Velkou akcí, prováděnou zcela na náklady kapituly, byla přestavba vodovodu z pramenů Jezerky, skutečně roku 1367. Karel IV. oživil vyšehradskou kulturní tradici podporou zdejších škol a obnovením slavnostních bohoslužeb. Největšího lesku však Vyšehradu dodalo jeho zařazení do Karlova korunovačního ceremoniálu, při kterém hrály důležitou roli přemyslovské památky.

Na počátku husitských válek byl Vyšehrad kontrolován posádkou několika set mužů císaře Zikmunda. Po vyšehradské bitvě dne 1. listopadu 1420, kdy husité nad Zikmundem zvítězili, posádka hrad opustila a husité začali loupit a ničit vše, na co přišli. Z výstavného hradu zůstaly po jejich řádění jen pusté trosky a rozvaliny. His-

torie královského Vyšehradu definitivně skončila.

Významnou kapitolou v historii Vyšehradu se stala stavba opevnění. Události posledních let třicetileté války ukázaly, že Praha není se svým středověkým opevněním schopna odporu proti tehdy moderním armádám se silným dělostřelectvem. Proto bylo kolem roku 1650 rozhodnuto o vybudování opevnění města. Jednu z klíčových pozic pak celkem přirozeně zaujal Vyšehrad. V průběhu několika desetiletí vyrostla nad Prahou rozsáhlá pevnost. Trvalo dalších dvě desetiletí než nové válečné metody prokázaly neúčinnost městských opevnění. V roce 1866 bylo pražské opevnění zrušeno a začalo se s jeho postupným bouráním. Na Vyšehradě vlastně nikomu nepřekáželo, a tak mělo přijít na řadu až nakonec. Vyšehradskou citadelu opustili vojáci dokonce až v roce 1911. To už však nebylo bourání hradeb aktuální.

Romantizující 19. století ověřilo Vyšehrad mýtem o srdci nejstarší české historie a kolébce české státnosti. Místě, odkud vládl své zemi kníže Krok, potomek praotce Čecha, který svůj lid přivedl do jejich nové domoviny. Romantické představy o pradávnejší slávě Vyšehradu vedly v 19. století k založení národního pohřebiště, místa kde odpočívají nejváženější synové a dcery českého národa. Na malém hřbitově zde a v impozantní společné hrobce Slavíně najdeme místa významných českých spisovatelů, hudebníků, malířů a sochařů, herců, vědců či bojovníků za svobodu. Tato tradice přetrvávala až do současnosti a tak se

Vyšehrad skutečně stal ztělesněním starých legend a snů našich předků.

Ve stejné době na místě bývalé citadely vznikl park jehož úpravy pokračovaly až do 60. let minulého století. V parku jsou sochy od J. V. Myslbeka, které původně zdobily předmostí Palackého mostu.

Havlíčkovy sady neboli Gröbovka či Grébovka, je park anglického typu v Praze 2 na Vinohradech, nedaleko Vršovců a Nuslí. Na severu je ohraničen ulicemi U Havlíčkových sadů a Rybalkovou a na jihu potokem Botič. Park byl vysázen v letech 1871 – 1888 v okolí vily, kterou si nechal postavit pražský průmyslník Moritz Gröbe, společník firmy Lanna a Šebek výrobci plavidel).

V areálu parku se krom Gröbeho vily nachází Pávilon, vinice a Viniční altán, usedlost Dolní Landhauska, ozdobná grotta a nově opravené dětské hřiště. Od roku 1964 je areál nemovitou kulturní památkou. Vzhledem k celkové zchátralosti probíhá od roku 2001 rozsáhlá rekonstrukce areálu, která zahrnuje i obnovu zeleně a cest.

Na pozemcích parku na slunných stránkách se původně nacházely vinice, založené Karlem IV. v druhé polovině 14. století. V průběhu následujících staletí zde vznikly hospodářské usedlosti Horní Landhauska, Dolní Landhauska. V roce 1870 koupil parcely i s usedlostmi pražský podnikatel Moritz Gröbe a na pozemku Horní Landhausky nechal vybudovat letní sídlo zvané tehdy „Villa Gröbe“. Po smrti Gröbeho (v roce 1891) jeho dědicové areál neutilizovali, na jeho údržbu si vydělávali provozováním zahradnictví a zpřístup-

něním parku veřejnosti za poplatek. Dědicové nakonec vilu i s pozemky odprodali v roce 1905 vinohradské obci a ta 16. května 1906 areál zpřístupnila pod názvem Havlíčkovy sady. V té době už v okolí stála nová činná zástavba a původní odlehlejší letní sídlo se ocitlo v centru rezidenční čtvrti. Spojenecké bombardování v únoru 1945 poškodilo objekty i park. Současná obnova přichází po několika desetiletích chátrání.

Park je označován za dendrologicky hodnotný. Nachází se zde 120 druhů domácích i exotických dřevin. Žije tu 25 druhů ptáků, z nich 12 druhů zde hnízdí.

Památkově chráněná vinice je pozůstatkem bývalých „Hor viničných“. V současné rozloze byla založena při stavbě areálu, v příkrém svahu navýšeném navážkou z vinohradského tunelu. V meziválečném období nesla název Primátorská. Má rozlohu 1,7 ha a ročně produkuje 4000 litrů vína. Pěstují se zde odrůdy Müller Thurgau, Ryzlink rýnský, Dornfelder, Rulandské šedé a Rulandské modré a od roku 1997 se zde každoročně koná „Vinohradské vinobraní“. Viniční altán je chráněná kulturní památka, zrekonstruovaná v letech 2002 – 2004. Při obnově byla vytvořena replika dřevěné historické konstrukce altánu včetně dekorativních prvků, byly rekonstruovány zděné části, schodiště s vyhlídkou za altánem a obnovena břidlicová střecha. Přistaven byl viniční sklípek zahloubený do svahu. Objekt funguje jako kavárna a vinný šenk, konají se zde svatby a společenské akce.

Pavilon nacházející se v horní části parku byl vybudován v 70. letech 19. století podle návrhu Josefa Schulze. Původně sloužil jako zahradní herna se střílnicemi, kuželnou, šachovými stoly a dalšími atrakcemi, kde si mohli návštěvníci tehdejšího areálu odpočinout a odreagovat se. Pavilon později během 20. století sloužil jako jesle nebo hospoda. V roce 1989 ho převzala společně s celým areálem do vlastnictví městská část Praha 2, která zjistila, že pavilón se nachází v havarijním stavu. Při prvních restaurátorských pracích bylo zjištěno, že se v interiérech pavilónu nacházejí vzácné nástěnné historické malby, které

byly ukryty pod izolací z dob, kdy budova sloužila jako jesle.

Umělá jeskyně (grotta) byla začleněna do parkového areálu jako romantizující prvek. Umělá krápníková jeskyně byla obklopena skalkami podle návrhu Josefa Vorlíčka. Před ní stávala kašna, z níž dnes zbývá pouze fragment, a socha Neptuna (té jsme svého času též věnovali samostatnou pozornost) od Bohumila Schnircha.

Dolní Landhauska je novorenesanční vila ve spodní části parku, postavená roku 1871. Stojí pod členěnými terasovitými zahradami u břehu Botiče. V rámci rekonstrukce v roce 2007 získala novou střechu a fasádu.

Připravil Otto Hoffmann

Z jednání Majetkového výboru ZMČ k prodeji bytů

Přinášíme vám aktuální informace z prvního jednání Majetkového výboru po červnovém zastupitelstvu, na kterém opoziční strany odmítly podpořit koalici navržená pravidla prodeje obecních bytů a starosta proto tento bod jednání odložil.

Koalice stále trvá na tom, že výsledná Pravidla prodeje mají být ve shodě všech politických stran, na čemž jí záleží. Příslušníci koalice prezentovali jednotlivě, z čeho museli sami ustoupit – přesto k jejich zklamání nebyla v červnu pravidla přijata. Jsou však odhodláni jednat dál. Především jim vadí to, že OSB trvá na oslovení všech nájemníků. Tento požadavek se jeví jako zcela neprůchodný. Starosta Paluska považuje za neseriózní vzbuzovat naděje i v lidech, kteří si dle něho nikdy byt nekoupí (některé domy s obecním zájmem apod.). Postavil tedy pravidla tak, že se prodá cca 130 domů, protože za celé volební období prý není možné stihnout více a je špatné zavazovat příští zastupitelstva (jako se to nelíbilo nám z minulého období).

OSB si dali krátkou poradou, zda ustoupit ze zavržení výběru domů. Protože situace byla jinak neprůchodná, dali jsme najevo, že lze uvažovat o tom, prozatím nabídnout vybrané domy. Vše se neprodá nikdy, v tom jsme názorově osamělí. Hodláme ale ukotvit deklaraci např. závazek prodeje 130 domů s tím, že když se prodá málo z prvně vybraných, bude se pokračovat ve výběru dalších domů. Pokud by se ale prodalo nyní všech 130 domů, další vůli k prodeji koalice nemá. Vysvětleno koalici lakonicky tím, že v tomto volebním období více zvládnout nelze. Všechny 5 stran má proto za úkol sestavit jakousi preambuli, jak by se garantoval prodej, jak ošetřit co se v kterých krocích učiní, jak sledovat kolik se prodalo a tím pádem oslovovat další domy, pokud nebude extra zájem... Tyto návrhy pak bude konzultovat pouze 5 osob, za každou stranu jedna. Náš požadavek na možnost přestěhování obecních nájemníků z domů, které se privatizovat nebudou do domů, kde jsou volné byty a budou se prodávat, je neprůchodný, ba pro koalici až iritující. Volné byty hodlají prodat nejvyšší nabídkce, a to, že bychom opět zvýhodňovali obecní nájemníky, je hodně rozčiluje. Pokud vezmeme, že v bodě rozsah se dejme tomu dají upravit mantinely a koalice vítala naši projevenou vstřícnost (popravdě, vynucenou okolnostmi), zásadním kamenem úrazu je cena. Tam může nastat shoda s koalici (ale výsledek by asi byl téměř roven odmítnuté nabídce z června, lepší cena těžko bude, nebo jen o málo). TOP 09 přišla s návrhem na cenu obvyklou, bez použití koeficientu za obsazený byt a vysloužila si kritiku i od koalice. Budeme mít tedy i tak co dělat, aby výsledek nebyl horší a podařilo se uhájit rozumnou cenu, i když i tak pro mnoho lidí nedostupnou. V otázce ceny jsou tedy 4 strany proti jedné. Starosta proto požádal, abychom ještě jednali s TOP 09. Zástupci této strany ale projeví nevlí k jednání, neboť prý s námi jednali mnohokrát a nelze v otázce ceny stejně naleznout shodu. Pozitivní je, že ve svém nesmyslném návrhu na cenu je TOP 09 osamělá. Jejich zástupitelé zmínili i nutnost uvědomit si, že současný kupující nájemník bude víceméně pouze zatížen platbou bytu

a problémy s koupí spojenými a lze říci, že těžit z nabytého bytu budou až další generace v rodině – pro současného kupujícího to nebude výhra...

Úsměvné bylo, když pan Priesel z ODS usměrnil pana Uhla ze SZ, aby nehledal ceny za m² v realitních plátcích, jak činil na notebooku, ale že je nutné zjistit reálné ceny, které by lidem byli ochotni v P2 za byt zaplatit (min. rozdíl 10 – 15% oproti realitním nabídkám). Pokud by se vycházelo z ceny obvyklé, je tento realizovaný prodej vypovídající. Cena tedy bude velkým oříškem, neshoda téměř absolutní, ale uvidíme, co přinesou další jednání.

Na námi předložené výsledky ankety OSB reagovali členové výboru pochvalně jak na formu, tak vypracování. Přesto podle koalice není vypovídající, protože lidé, když jim poteče do bot, seženou peníze a zaplatí i vyšší cenu, než v anketě uvedli jako nejvyšší možnou, kterou by mohli (ne byli pouze ochotni) zaplatit.

MM, OH

Aktuální kauzy

Stanovisko klubu TOP 09 Praha 2 k prodeji obecních bytů

TOP 09 deklarovala ve svém volebním programu, že chce nabídnout k odkoupení všem oprávněným nájemníkům jimi užívané obecní byty, a to za cenu v místě a čase obvyklou. Při této konstrukci by právě díky ceně proběhla přirozená selekce nájemníků, kteří si chtějí byt koupit skutečně pro svoji potřebu a nikoli za účelem spekulace. Navíc jsme přesvědčeni, že z prodeje obecního majetku by měli mít prospěch všichni občané Prahy 2 a nikoli jen skupina lidí, kteří spíše shodou okolností bydlí v obecních bytech a nikoli v bytech soukromých majitelů. Proto by se neměl majetek prodávat „pod cenou“.

TOP 09 ovšem respektuje, že koalice dospěla k závěru provést selekci bytů nabídnutých do prodeje způsobem administrativním a je proto ochotna udělat v této chvíli vstřícný krok a akceptovat již existující seznam domů, které

byly z prodeje v této fázi vyřazeny. Ovšem pouze za té podmínky, že bude jasně a veřejně deklarováno, že tento seznam je otevřený v tom smyslu, že i tyto domy mohou být v budoucnu postupně uvolňovány k prodeji.

V důsledku toho, že zde administrativním způsobem byla omezena nabídka prodáváných domů a bytů prakticky o 50 %, je TOP 09 ochotna korigovat v této fázi i svůj postoj ke konstrukci ceny. Jednoznačně ovšem odmítáme stanovení ceny podle politických kritérií (termín „cena obvyklá obsazeného bytu“ nemá žádnou validitu), ale jsme ochotni vést diskuzi o takové konstrukci případných slev z ceny obvyklé, které by zohledňovaly vůli resp. závazek nabyvatele po určitou dobu byt dále neprodat. Doba závazku by se mohla pohybovat v rozmezí 5 – 10 let a tomu odpovídající slevy pak v rozmezí 10 – 30 %.

TOP 09 dále navrhuje, aby kritérium, kolik % oslovených nájemníků příslušného domu musí akceptovat nabídku, aby dům byl skutečně prodán, schválilo zastupitelstvo MČ (nikoli Rada), a aby toto konkrétní číslo bylo uvedeno již v Pravidlech prodeje, které bude ZMČ schvalovat.

Vyjádření OSB k stanovisku TOP

TOP 09 skutečně svým prohlášením prosazuje ceny, pohybující se přinejmenším na hodnotě 50 – 60 tis. Kč/m², což prakticky znamená, že i při jejich akceptovaných slevách vychází finální cena okolo 40 tis. Kč/m². Je nutno připomenout, že i cena 20 tis. Kč/m² je nejvyšší v celé Praze. Co takto konstruovaná cena 40 tis. Kč/m² pro nájemníka kromě jiného znamená? Až skutečně na pár jedinců si téměř všichni budou muset vzít několika-millionovou hypotéku. Vzhledem k tomu, že se chystají prodeje domů s velkometrážními byty, to znamená ceny většiny bytů po slevě v rozmezí 3 – 5 mil. Kč, mnohdy i více. Kdo z běžných občanů to „vysolí“ na stůl? K této ceně navíc počítejme s pokutou (v tomto případě již nelze nazvat doplacení do tržní ceny 60 tis. Kč/m² jako protispekulativní opatření), když se člověk díky takovéto ceně snadno dostane do nesnázi, v hodnotě 1,5 – 2 mil. Kč. Což je hodnota slevy, kterou

do 10 let budete muset vrátit například za takový „prohřešek“, že jste si na okamžik dovolili ztratit práci. Morbidní výše pravidelných několika desetitisícových splátek hypotéky, společně s nutnými platbami do fondu oprav a dalšími nezbytnými náklady spojenými s bydlením (teplo, energie atd.), Vás totiž v mžiku zcela zlikvidují. Takže Vás čeká exekuce, o byt přijdete, při velkém štěstí jeho „násilný“ prodej pokryje zbytek hypotéky s jejím předčasným splacením a budete se jen modlit v blahovůli městského úředníka či rozhodnutí Rady, jestli na výše zmíněné pokutě bude trvat. Splakat tak můžete nad bytem, svými investicemi do něj a dluhy, které Vám do další fáze života zbudou. A aby tomu všemu nebylo konec, na dobrém spaní Vám může přidat po čase zpráva, že banka nuceně prodala Váš byt za nižší cenu, než jste ho po slevě koupili. Vy s možnou třesinkou na dortu, že to bylo navíc někomu, kdo spolurozhodl o stanovení výše zmíněných cen a kdo si bude užívat Vašich investic do ztraceného domova.

A ještě zmínka k názoru TOP 09, že vyšší cena zamezí spekulaci. Neúměrná cena kardinálně sníží možnost byt koupit a bydlet v něm, což mimochodem zcela odporuje jejich programu prodat co nejvíce bytového fondu. Takže co s tím? Vycházím z reality, že drtivá většina nájemníků je v naprosté nejistotě, zda-li dále bude pro ně deregulující nájem jejich bezvadných a perfektně udržovaných bytů (proč jinak jít na nájem stále vyšší?) a vlastně sociálních bytů (proč jinak si je MČ drží?) udržitelný. Navíc, žijící na řetězu tím, že byt prakticky nelze směnít, protože to byrokratická mašinérie plná nařízení a podezírání nedovolí. Takže, buďto nemohu za žádných okolností byt koupit nebo ho s vypětím všech možných i nemožných sil a půjček koupím s tím, že nemám na to v něm se všemi nutnými platbami nárok žít, a že se ho pokusím prodat alespoň tak, že z něj dostanu své investice zpět. A ano, zřejmě pár jednotlivců ho koupí a bude v něm bydlet. Co tím chci říci? Že zdánlivě nelogicky vyšší prodejní cena zvýší spekulaci. I když objektivně řečeno, to již bude spekulace „vynucená“. Nižší cena totiž umožní lidem ve svých bytech dál žít,

na druhé straně samozřejmě ukáže na ryzí spekulanty „čekatele“. A na takové by měl nějaký postih samozřejmě být! Není však možné paušalizovat a všeobecně prohlašovat: „Vy budete s byty kšeftovat!“ Je to urážející a dovolil bych si říci i sprosté. Snažme se postihnout jen ty, co kšeft nakonec skuteční při zvýhodněných, dostupných cenách!

Závěrem - uvědomí si prosím někdo, že jsme se bytů, ve kterých bydlíme, svých domovů, nechopili před týdnem násilně? Že nejsme tlupa drzých individuí či lobbistů, kteří jsou finančně „za vodou“, a kteří se neomalene nedožadují něčeho nevidaného (jak je jinak u nich zvykem s velkou mírou úspěšnosti), co nemá v Praze, v naší zemi obdoby? Že to nejsou žádné nové, luxusní byty/domy, nevyžadující minimálně nějakou dobu žádné investice? Je tak těžké pochopit, že bychom se rádi zbavili té nejdůležitější starosti života našich rodin, a to i akceptací podmínek prodeje, které při prodeji bytů jsou všude okolo nás mnohem přijatelnější? Že přistupujeme na podmínky vysoko nad rámec zákonem umožněných? Že bychom rádi, aby se naše zastupitelstvo řídilo stále platnou koncepcí a prohlášením vlastníka těchto domů a bytů – Hlavního města Prahy?

DK

AKCE OSB

Naše anketa

Vážení členové a příznivci OSB, děkujeme všem za vyplnění dotazníků, které jste nám zaslali v rekordním čase a velkém počtu – odpověděla téměř polovina z oslovených. Příznáváme, že v době prázdnin a dovolených jsme tak příznivou reakci nečekali, váš zájem nás příjemně překvapil a potěšil. Vyhodnotili jsme a zpracovali na 300 anketních lístků. Celkový počet respondentů tak představuje reprezentativní vzorek vyrovnaný v různých věkových i příjmových kategoriích.

Z výsledků ankety vyplývá:

- zájem o koupi vyjádřili **všichni** respondenti

- pro většinu je přijatelný **prodej jak po bytech, tak i celých domů družstvu nájemníků**, pouze 2 procenta mají zájem výhradně o celý dům prodaný družstvu
- podle vašich odhadů by v **89 procentech domů měla zájem o koupi nadpoloviční většina nájemníků**, pouze v 1 procentu domů by zájem byl menší než čtvrtinový
- **většina** respondentů (52%) **by přijala protispekulační opatření**, 41% považuje taková opatření za zbytečná, protože se dají obejít, nebo je zcela odmítá
- téměř **80%** nájemců odpovědělo, že by **uvítali sjednání hromadné hypotéky**, pokud by bylo možné získat množstevní slevy nebo jiné výhody
- za jednu z klíčových otázek jsme považovali **za jakou nejvyšší cenu za metr čtvereční byste byli ochotni byt koupit: při ceně do 18 tis. Kč** by si odkoupení bytu mohlo dovolit cca **59% nájemců**, při ceně **do 20 tis. Kč** je to již jen **44%**, a to za předpokladu, že nabídka bude určena všem oprávněným nájemcům bez omezení formou navrhovaných kritérií. Pokud tedy kritéria nebudou uplatněna, stále obci zůstane dostatek bytů pro plnění sociálních funkcí, a to i v případě, že by výsledná cena byla nižší než 16 tis. Kč/m².

MJ, PH

Veřejná diskuse s pejskaři na radnici Prahy 2

Ještě jednou se vracíme k tématu pejskařů a tím tuto polemiku uzavíráme.

Dne 28. června se konala veřejná prezentace výsledků průzkumu veřejného mínění na téma „Soužití pejskařů a nepejskařů“ v parcích Prahy 2, která byla spojena s diskuzí. V převážně věcné atmosféře tak zazněly dotazy a připomínky nejen k autorům průzkumu, ale zejména k přítomným zástupcům radnice nebo společnosti Komwag. Přítomní pejskaři vyslechli postesknutí, že se jedná o téma, které nemá jednoduché řešení a leze do peněz. Zároveň však, dali najevo, že důvěra početné komunity v konání

radnice má své meze, a že řadu věcí v soužití by šlo řešit sázkou na slušnost – místo plotů, zákazů a regulačních opatření.

Veřejnost k setkání pozval zástupce starosty Ing. arch. Vondrášek, který má v kompetenci mj. problematiku životního prostředí a územního rozvoje. Ten také především odpovídal na dotazy v diskuzi. Výsledky průzkumu prezentoval zástupce společnosti STEM/MARK, která jej na objednávku MČ Praha 2 prováděla. Pejskaři tvořili v sále většinu. Byl tam však i starosta Ing. Paluska, zastupitelé koalice, pracovníce Odboru životního prostředí úřadu MČ či ředitel Komwagu Ing. Stružka. Celé dvouhodinové setkání řídil externí moderátor.

Z prezentace výsledků průzkumu jsme se dozvěděli několik zajímavých skutečností. Předně, že průzkum proběhl v květnu, dotazník obsahoval 21 otázek, tázání byli pouze občané Prahy 2, a to telefonicky (800 respondentů) i v terénu v Riegrových sadech (100 pejskařů a 100 nepejskařů). Zjistilo se, že pejskařů je v Praze 2 téměř 24% obyvatelstva (pro zajímavost, registrovaných psů je podle agendy poplatků zhruba 2,5 tisíce). Prezentované výsledky proto byly váženy podle jejich podílu v populaci.

foto Otto Hoffmann

Přesto byly zjištěny zajímavé skutečnosti, které asi nikoho nepřekvapí. Například, že všichni, tedy i pejskaři, mají rádi čistotu a pořádek, vadí jim psí exkrementy (tzv. PSE) v parku. Pejskaři je tedy čím dál více uklízejí a budou uklízet. Sáčků je k dispozici celkem dostatek (názor na rozmístění zjišťován nebyl). Všichni si uvědomují, že náklady na úklid jsou hrazeny z daní, a že na to vybrané poplatky zřejmě nestačí (nebyl však zjišťován názor na efektivitu úklidu a vynaložených peněz). I pejskaři uvítají jasné

vyznačení ploch určených k volnému pobíhání psů (pozor, nezaměňovat s oplocením, jak se to přihodilo jedné z přítomných zastupitelek). Informací a osvěty by mělo být více. Oplocení ploch pro volné pobíhání nemá podporu mezi pejskaři a není vnímáno jako klíčové ani ze strany nepejskařů. Většina veřejnosti nesdílí názor, že psi v parcích způsobují značné škody a z větší části se necítí být ohroženi volně pobíhajícími psy. Mírná většina veřejnosti nesdílí názor, že psů je v parcích příliš mnoho. Převládá názor, že jich je „tak akorát“, tedy ve zvladatelné míře. Pejskaři i nepejskaři se shodují na nutnosti pokusit ty nezodpovědné, kteří po svých psech PSE neuklizejí (byl zjišťován i názor na výši pokut). Obě skupiny se v zásadě shodly i na potřebě většího množství strážníků MP v parcích. Pejskaři jsou nejčastějšími návštěvníky parků (denně). A to respondenti nebyli tázáni na návštěvnost vícekrát denně, ani na sezónní rozlišení (v zimě a za špatného počasí jsou pejskaři výrazně většinovými návštěvníky parků).

foto Otto Hoffmann

Byly zjišťovány názory i na další detaily, či na samostatnou problematiku spokojenosti s údržbou parků a zeleně. Celkem pochopitelné, byl-li zadavatelem a konzultantem při tvorbě dotazů úřad městské části. Bohužel, předmětem zjišťování nebyla jiná zajímavá témata související s psí problematikou. Například názor na jiné zdroje problémů v parcích (problémové skupiny: vandalové, drogově závislí, bezdomovci apod.), názor na velikost a rozmístění ploch pro volný pohyb psů (dostupnost i pro seniory), názor na efektivitu úklidu a využití prostředků získaných z poplatků (možnost veřejné kontroly), názor na dostupnost informací, na realizaci osvětových akcí apod.

Z pohledu pejskařů lze považovat za poněkud zavádějící sadu negativních výroků, k nimž se respondenti vyjadřovali hned na začátku (např. psi způsobují značné škody, měl by platit úplný zákaz vstupu apod.). Dále dotaz na Agility prvky v oploceném prostoru, aniž by byla připuštěna možnost jejich instalace v prostoru neoploceném. Nebo dotaz na volné pobíhání psů ve vymezených hodinách, aniž by bylo řečeno v jakých. Zdaleka ne všichni si mohou takové opatření podvědomě spojit s brzkým ránem či večerem, kdy jsou v parku převážně pejskaři.

No a co zaznělo v diskuzi? Místostarosta přislíbil, že výsledky průzkumu budou „v nějaké formě“ zveřejněny na webových stránkách MČ. Snad si také někdy prohlédnete množství úžasných grafů a další zjištění, na něž v tomto článku není prostor. Uvedl také, že stavba „plůtku“ v Riegrových sadech (za 3 mil. Kč) byla původně zamýšlena pro blaho pejskařů, bohužel, převážil u nich jiný názor. Připomněl, že Havlíčkovy sady i Riegrovy sady jsou historické, památkově chráněné objekty. MČ zajišťuje prý v parcích pořádek, seč jí stačí síly a peníze. Likviduje nepořádky a škody od všech bezohledných skupin (nejen pejskařů). Zmínil množství stížností od nepejskařů, které má úřad v evidenci. Problém psů v Praze 2 je dlouholetá záležitost, všem vyhovět prostě nelze. Inspirací pro regulaci jsou mu např. města jako Vídeň, kde přikázali náhubky psům vybraných plemen. Dozvěděli jsme se i kolik průzkum stál – bylo to 204 tis. Kč včetně DPH.

Od ředitele Komwagu jsme se na dotaz k různým číslům o množství sebraných PSE dozvěděli, že v roce 2009 čtyřkolky sebraly 10 tun měsíčně, o rok později již jen něco přes 3 tuny. Že by důkaz o zvýšeném „samosběru“ ze strany pejskařů? Na zmínku o závodění čtyřkolek v parcích uvedl, že jsou sledovány pomocí GPS a rychlost mají technicky omezenou na maximálně 30 km/h. Úklid pomocí strojů je prý i efektivnější, než sběr dřívě zajišťovaný zaměstnanci nenáročnými na mzdu, kteří byli v parcích k vidění s vozíkem, náradím a popelnicí.

Předmětem diskuse byla i další oplocení – klasika jako dětská hřiště nebo návrh jedné z nepejskařek na oplocení piknikové louky, kam by psi nesměli, aby tam ani nemočili. Jeden z přítomných mužů představil jako důkaz psa v minulosti pokousaného vlčákem a dožadoval se povinných náhubků pro všechny velké psy. Jiný muž, prý pejskař, ale zároveň jeden z projektantů Rajské zahrady v Praze 3, se hrozil nad výši škod na zeleni a technickém vybavení způsobených psy v tak rajsky uparvených parcích. Nákladů a účelnosti se týkal i dotaz pejskařky z Folimanky na beach volejbalové hřiště, které se v parku jednoho roku objevilo a následující jaro opět zmizelo. O tom, přítomní zástupci radnice však neměli žádné informace.

V diskuzi vystoupil i starosta, který si podle svých slov uvědomuje závažnost problematiky, početnost pejskařské komunity, nutnost takovéto veřejné diskuze a hledání rozumných řešení. Společným problémem všech slušných lidí je spíše lhstejnost a bezohlednost některých jiných, ať už mají psa či nikoliv. Starosta informoval o probíhajících jednáních se zástupci pejskařů.

JS

V Praze je blaze a kdo je z Prahy, ten zná tahy ...

První pololetí jsme prožívali hektickým způsobem v politice, v zaměstnání i ve společenském životě. Myslím, že je na místě, abychom využili nejbližších dnů pro odpovědný odpočinek na venkově, u moře, všude tam, kde to naše rodiny těší.

Nebude škodit, jestliže se ještě před odjezdem zamyslíme, proč je ta současná doba taková, jaká je, proč jsme někteří ustaraní a naopak mnozí naši spoluobčané stále vysmátí. Ty vysmáté potkáváme všude. Tento homo sapiens dostal snad od pána Boha mimořádný talent dosahovat úspěchu za každou cenu, cestou nejmenší námahy a v nejkratší době. Svojí metodou, kterou nazývají povinností člověka hledat své místo na slunci, uspokojují přednostně veškeré své potřeby a dostanali se jim příležitosti, ovládají i větší kolektivy spolupracovníků. Nebylo by na tom nic, kdyby jejich cestu trvale

provázelo jednání, alespoň na společenském průměru etických norem, aby jejich lokty nebyly příliš ostré, aby vždy dodrželi, co slíbili, zkrátka, aby ty ustarané nepřiváděli do horší nálad, než kterou z politiky mají.

Za svůj profesní život, plynoucí ve valné části v minulém století, jsem se přesvědčil, že počet těchto úspěšných jedinců trvale roste, jsou zastoupeni ve všech oborech lidského počínání a jsem přesvědčen, že jsou i oni měrou vrchovatou příčinou té „blbě nálady“ ostatních. Jejich kadence pak roste v případě, že se jich v některém oboru sejde povícero a navíc se mezi sebou nepřátelí.

Velmi stručně několik osobních charakteristik hledačů místa na slunci. Ani příliš nehledají vysoké vzdělání, protože je to moc práce a dlouho to trvá, avšak titulu dosáhnou relativně rychle svým životním přístupem k překonávání překážek. Získávají snadno i své profesní uplatnění, jelikož dobře ovládají marketing své osobnosti. Ani své děti k dosažení nadprůměrného vzdělání nepřesvědčují. Maximálně naznačují synovi dosažení výhody v praktickém životě. Budeš-li hochu inženýrem, budou tě v čekárnách takto hlasitě vyvolávat zdravotní sestry a jsi na polovině cesty rychlejšího ošetření oproti druhým. Stejnou vážnost získáš i u holiče. Budeš postupovat přiměřeně jako já, když jsem na vysoké škole při studiu při zaměstnání prosil examinátorku o trojku s nadsázkou, že titul inženýr bude vynikající ozdobou náhrobní desky s výhledem na Prahu.

Vědom si zkušeností jiných, rozhoduje se hledač pro vstup do velké politické strany. Rychle se orientuje a získává si přízeň suverénním projevem na jakékoli téma. Trpělivě vyčkává nejbližšího vítězství své strany. Prosazuje své

umístění na působiště s frekventovaným stykem s veřejností, tedy tam, kde je běžné navazovat kontakty k případným protislužbám. Jde-li o pracoviště veřejné správy, nikdy nezapomene na demokratický princip rozhodování. K tomu potřebuje zabezpečit, aby v kolektivu spolupracovníků a komisí, jimiž deklaruje demokratické metody, byla alespoň jednočlenná většina spolustraníků.

K řízení hospodářských procesů je pro něho požehnání působit tam, kde prakticky nemá nadřízeného revizora ani koordinátora. Jde o pracoviště podobné faře, kde pan farář pozná svého nadřízeného až po své smrti.

Takový jedinec velmi dbá, aby se ve veřejném vystoupení nezpronevřil ideologii strany. Jde-li o stranu pravavicovou, argumentuje rozpor svého případného zákazu privatizace majetku stranickým funkcionářů vyššího typu buď jen technickými důvody připravovaného řešení, nebo zatímnímu odporu ostatních politických stran. Opozičním stranám korektně naznačí, že i on sdílí jejich důvody pro privatizaci. Případné nářky opozice na zvýhodněné možnosti jeho spolupracovníků pro získání slušného bydlení řeší se zlobným výrazem úvahou o trestním oznámení.

Je-li oranžovým představitelem, nikdy neprohlásí, že náš společný majetek nikomu neprodá a přitom hlasuje pro potvrzení závěrů bohumínského sjezdu.

Mnohdy se i tento jedinec dostává do choulostivých situací právě v otázkách bytové politiky ve chvílích, kdy se spříznění dožadují uplatnění krásného bydlení právě na něm. Doslechnou se, že v sousedním pracovišti v jiné části města, jsou celé ulice vybavovány nádhernými bytovými nástavbami

s výhledem... Jdou však na to cestou privatizovat předem byty a teprve potom postaví střešní nástavby v milionových nákladech, ale za peníze běžných zájemců. Životní stress našeho hledače místa na slunci spočívá ve skutečnosti, že je to moc práce, a že to stojí moc peněz a také, že je funkcionářem. To by bylo přece chupce.

Neznám přesně konečnou myšlenkovou úvahu. Ale náš hledač místa na slunci nepochybně přijde na řešení podle své životní filosofie. Nájemníkům v domech byty zásadově neprodá, jelikož mohou vydržet trochu nepořádku, než se nástavby zrealizují na náklady obce. Jejich hrubou stavbu mu přátelé v komisích pomohou odsouhlasit z prostředků firmy. Finalizaci půdních bytů se upíší financovat vybraní zájemci, podle výběrového řízení. Následně se však dořeší i ty tužby spřízněných, když zcela nepředvídaně vylosování zájemci podcenili dopady krize na své peněženky a spřízněným hledače slunce nezbude již nic jiného, než aby jejich závazky od nich odkoupili. To však jsou jen moje spekulace.

Právě v takových problémech se hledač místa na slunci překvapivě rychle zorientuje. Komu se to nelíbí, určí si jistě čtenář.

Snad jen na závěr poznámka, že se hledači místa na slunci objevují i v sukních. Nedávno jsem jen slyšel, že se jedna z nich stala sexy symbolem parlamentu. K tomu by se však kluci museli proti svému přesvědčení moc nadřít.

SIDI

Chupce (převzato z iDnes), správně chupsce – hebrejský výraz pro nemorální, nemravné (OH)

Dolní Podskalí, foto Otto Hoffmann

